

Bemesting kokos monsteren in drain

Een directe drainmeting geeft bij kokos het betrouwbaarste beeld van de beschikbare meststoffen voor de plant.

De vaak standaard gebruikte 1 op 1,5-extractiemethode kan volgens Bert van Tol van Groen Agro Control een vertekend beeld geven, doordat in de oplossing ook voedingselementen gemeten worden die in de substraatmat vastgelegd zijn aan kokosdeeltjes. Met name ijzer, mangaan en koper binden zich sterk.

Van Tol constateert, op een bijeenkomst over kokos van de Van de Knaap Groep, dat voedingsstoornissen op kokos zelden veroorzaakt worden door het aanbod aan nutriënten, maar bijna altijd door problemen met pH, mat-zuurstofgehalte of wortelziektes. Bij een teelt op kokos moet het pH-verloop zo egaal mogelijk blijven, zodat zich sterk bindende voedingselementen niet neerslaan of juist ineens massaal in oplossing komen door pH-schommelingen. Een wat lagere pH, rond de 5,5 tot 6,0 in de drain, is meestal optimaal voor de meststoffenopname. Niet te snel druppelen voorkomt uitspoeling van nuttige stoffen die de wortels uitscheiden om voedingselementen in oplossing te brengen. Het is vaak zinvol wat extra rood ijzer mee te geven, zeker bij een tweedejaars mat.

Tomatenteler en adviseur Peter Klapwijk in Monster vindt het een groot voordeel dat kokos ver in te teren is, tot 20 of 30 procent, en toch altijd weer helemaal herverzadigd kan worden. Daardoor kan hij met grotere beurten (tot 1 liter per vierkante meter) laat beginnen en weer vroeg stoppen met druppelen, zodat hij toch generatief kan sturen bij lage lichtniveaus op lange dagen. Dit geeft ook minder kans op schimmelziektes. In de zomer kan hij, vanwege het sterk waterhoudende vermogen van kokos, grote beurten geven waardoor hij langere tussenpozen creëert. Dit geeft de plant meer tijd om wortels te vormen, waarbij het matwatergehalte toch op niveau blijft en de ec in de hand gehouden kan worden.

Groenten en fruit week 35 (2003)